

حمد

ر به کړی دې مخلوق باندې احسان دی
په نومونو کې یو نوم د تا رحمان دی

ستا د کوم نعمت شکرونه مونږ ادا کړو
اندامونه دې راکړي دا دې فضل په انسان دی

ته مالک او هم خالق یې زما ربه
دا د هر موجود په وخت روزي رسان دی

د مالدار او د غریب د حال خبر یې
ستا خو عرش ډېر دی اوچت آن په اسمان دی

Ketabton.com

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میاخېل

پیغمبر دې رالیږلی او قران دې پرې نازل کړو
اخرت د ورځ لپاره دا زمونږه لوی درمان دی

مونږ په ځمکه ثنا وایو او په ځمکه کې میشته یو
خو پوهیږو الوتونکي دی هوا کې په فرمان دی

که هر څومره زه توصیف وکړم د تا د ذات ای ربه
صفتونه دې بې شمیره دي اوچت خو دا ستا شان دی

بندگان دې کوي ذکر په هر لوري د دنیا کې
میاخېل هم همیشه ستا د صفاتو ثنا خوان دی

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میا خېل

نعت

امتي د محمد یم دا د خدای یو غټ نعمت دی
خدای پرې وحې کړه نازلې دا معلم د بشریت دی

تکلیفونه یې گاللي دي د دین په لار کې ربه
رسولې یې تر مونږه دا یې کړی شفقت دی

د کافر او مسلمان د لانجې هره مسله کې
دی قاضي او هم وکیل و تل یې کړی عدالت دی

د جبرائیل وسه ونشوه خو نبی لارو معراج ته
له دې ښکاري چې په ټولو انسانانو کې اوچت دی

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

ماشومتوب نه دی هونبیار و په امین هم مشهور و
هر کافر او مسلمان ورسره ایښی امانت دی

د یارانو به په خوا کې و غزا ته به چې لاړل
له دې نه معلومېږي چې نبي مو با همت دی

په خبرو کې یې دروغ نه و همیش به و ریښتینی
د همدې خاطر لپاره مشهور یې صداقت دی

د هغې دنیا په سختو کې چې گیر هر مسلمان وي
په نبیانو کې اوچت دی بیا شفیع په اخرت دی

دا زمونږه و غمخور چې ښه او بد نه یې خبر کړو
دا چې ښه نه کوو بد کړو دا زمونږه حماقت دی

مياخېل خو داسې وایي د جهان عظیم ملت ته
چې پورته مې لیکلی دا سیرت د محمد دی

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میا خېل

غزل

مور د دنیا یو داسې ذات دی چې خطر نه مني
د خپل اولاد په مینه سر د پاسه سر نه مني

ښه یې پېرزو وي خپل اولاد ته تل راحت یې غواړي
د خپل اولاد په حق کې مور یې بد نظر نه مني

اولاد نادان وي د مور حق ادا کولی نشي
مور یې بیا وایي دا جیگر دی بل جیگر نه مني

مور تکلیفونه شوگیرې او بې خوبي تېروي
ځکه همدې لپاره سیال ځانته دلبر نه مني

میا خېل ته وس ورکړې ای ربه چې خدمت یې وکړي
مور پرې ده گرانه په زړگي د چا خنجر نه مني

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

په اولاد چې خفه کيږي هغه پلار دی
له هر چا چې ډېر درديږي هغه پلار دی

خواشینی کې همیشه درسره مل وي
چې په غم دې غمجن کيږي هغه پلار دی

ناروغی کې دې ملگری په درد نه خوري
چې په رنځ دې ډېر خوريږي هغه پلار دی

په مشکل کې دې دوستان هم درنه تېستي
تل چې تا سره ودریږي هغه پلار دی

د مياخېل سر نه يې کم نه کړې ای ربه
ځنګدن کې چې ياديږي هغه پلار دی

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میاخیل

غزل

زمونږ په چم کې ستا له وجې ده رڼا معلمه
ته خو ملت ته دې لرې د خیر رضا معلمه

د ناپوهۍ تورې تیاري دې ملک کې ختمې کړلې
د وړانکارۍ پر خای دې راوړله خلا معلمه

خلک دې وروزل د ملک د ابادۍ لپاره
ځکه راغلې ده وطن ته مې ښکلا معلمه

د بې علمۍ له وجې هرې خوا ته وله ژړا
ستا برکت دی چې اوس ټول دي په خندا معلمه

میاخیل ته تا په ښوونځي کې ښه او بد وښودل
اوس په هر لمونځ کې درته تل کوي دعا معلمه

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

مست یمه کومه له ډېر شوره شاعري
زیر شه دې بیتو ته خالص گوره شاعري

دا خو استعداد دی چې الله راته راکړی دی
کومه له ډېر درد نه ای وروره شاعري

لیکلی مې غزل دی همیشه په خپله خوښه
په ما خونده کړې چا په زوره شاعري

حقیقت غزل کې لیکمه که نه کوی باور
نو ورشه مطالعه کې زما نوره شاعري

خپلو وطنوالو ته مياخېل داسې ویلي دي
کومه په ډېر مینه زه تر گوره شاعري

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

په تا يې ظلم وکړو دېر يې کړلې وران وطنه
په بل يې خرڅ کړې په پيسو ای د افغان وطنه

دا واکداران دې اوس د تا په خای پيسه پيژني
ته زموږ مور يې دوي خو نه لري ايمان وطنه

ستا په معدن او په ځنگل باندې يې چور ولگو
دوي دي بې دينه او بې شرمه په ما گران وطنه

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میا خېل

دوي شرم نه لري په تا کې یې خاپوړې کړي
تاریخ گواه دی تا روزلي باتوران وطنه

چې څوک د تا د بربادۍ هیلې په زړه کې لري
هغه خاین دې گور ته ویسي دا ارمان وطنه

مه خفه کېږه رب به خپله خاینان تباہ کړي
ای د شېرشاه او د میرویس او احمدخان وطنه

په تا مټین ول د تا مینه کې یې سر قربان کړ
اوس خو څوک نه وینم مټین د دوي په شان وطنه

چې د خاین د شره خلاص شي ترقۍ ته مخ کړې
میا خېل په زړه باندې لري دغه ارمان وطنه

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میاخیل

غزل

مونږه باور وکړو په تا خو ته ټک مار وختې
د پارلمان وکیله اوس راته هژدار وختې

ږیره دې پرېښوده چې خلک درته رایه درکړي
ولس دې وغولو ویژدان کې دې مردار وختې
د کمپاین وخت کې دې د دروغو وعدې وکړې ډېرې
په چل دې وگټلې رایې ډېر مکار وختې
مونږه ویل چې ته به وکړې خپل ولس ته خدمت
خو چې خبر شو د انگرېز د غاړې هار وختې
ددې مظلوم ملت خو طمع تل له تانه کېده
ته د انسان په رنگ کې خلکو ته خامار وختې

په خپل افغان ولس دې کړی بې حسابه ظلم
میاخیل به خوښ شي هغه وخت چې ته په دار وختې

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

کوي ظلمونه په غريبو هيڅ ويژدان نه لري
غير د پيسو نه په زرگي دې هيڅ ارمان نه لري

مونږه پوهېږو چې پيسو باندې ته حق خرخوي
د ملک خاينه په اصليت کې خو ايمان نه لري

ته د جهاد او د اسلام په نوم چوکۍ کې ناست يې
خو مونږه پوه يو چې په کور کې دې قرآن نه لري

چې پيسې وگورې بيا ووژني مظلوم ولس مې
د ځناور په خير ته رحم په انسان نه لري

مياخېله وينې شه په هيواد کې دې دا حال وگوره
هغه معدن کې دې اوس لعل د بدخشان نه لري

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میاخیل

غزل

په خپل وطن کې رنګارنګ راته کیسې جوړې دي
چې هر خوا گورم په هر ځای کې میخانې جوړې دي

غواړم سیالي مې برابره شي له نورو سره
وسه مې نه کیږي هر خوا ته سرې لمبې جوړې دي

د وطن خلک مې هر خوا ته په بمو آلوزي
د شهیدانو له سرو وینو نه چینې جوړې دي

ملک ته مې راشي د کومک په بیلابېلو نومو
د هر کافر له خوا نه ماته دسیسې جوړې دي

میاخیل هجرت کوي دا حال د ملک لیدلې نه شي
زړه یې تنګ شوی ورته ښار کې اوس فتنې جوړې دي

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میا خېل

غزل

ته علم نه لرې په زور دې دا مقام اخیستی
ته خو جاسوس یې د انگریز نه دې الهام اخیستی

د ملک خاينه عدالت دې په پیسو خرڅ کړی
مانی دې جوړه کړه رشوت دې په هر گام اخیستی

ته ډېر حریص یې دالله عذاب نه، نه یې خبر
ظلم او زیاتی دې بې حساب په خپل قام اخیستی

ته خو غریب ته له ډېر کبره تل په سپکه گورې
په همدې وجه دې ازار د خپل امام اخیستی

میا خېل مالداره دی خو ژوند کې خاکساري خوښوي
چې یې په تن دی دا هر خیز یې په لیلام اخیستی

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

جنگونه بس کړی افغانانو چې ډېر وران يمۀ زه
نور مې اباد کړی ستاسو کور افغانستان يمۀ زه

خوانه ما جوړ که زحمت وباسه لږ کار وکړه
چې د بڼاسته ، بڼاسته باغونو په ارمان يمۀ زه

په ماشومتوب کې خوهر چا راکې خاپوړې کړي
سترگو کې نه دي وړانوي مې دوي حيران يمۀ زه

چې پېسې وگورې بمونه راکې الووزوي
دا خبر نه دي چې د دوي د مور په شان يمۀ زه

مياخېل به خوښ شي هغه وخت چې پېښمانه شي دوي
رب ته توبه وکړي او ووايي نادان يمۀ زه

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

ډېر خفه کېږمه وطن کې چې مې کونډې گورم
زړه مې دردېږي د یتیم چې وچې شونډې گورم

داسې کار نه گورم چې زړه مې پرې تسل شي کله
د حکومت په ضد خو تل دا سیاسي غونډې گورم

وطن کې سوله نشته بم خو مې باغونه وړان کړه
څه بدبختي ده میوه دارې ونې شنډې گورم

چې کډې بارې کړي له کلي نه د جنگ د لاسه
ښار ته روان وي روزمره زه خویې منډې گورم

زه مياخېل طمع لرم رب ته که نه ډېر خورېږم
چې په خپل ملک کې د پرديو دا ملنډې گورم

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میا خېل

غزل

د بې غیرته گومان مه کوه که خان نه یمه
وطن فروشه نه یم دومره بې ایمان نه یمه

ته مې راغلی یې وطن ته د کومک په بهانه
په تا پوهېږمه خبر یمه نادان نه یمه

ظاهر کې ښه خو په باطن دې هم ولس پوهیږي
که ته مې وویستلې ملک نه بیا به وران نه یمه

که دې د ظلم مقابل کې زه شهید هم شمه
چې وطن جوړ شي خپل د وینو په تاوان نه یمه

زه میا خېل ولیکم غزل د خپل ملت له درده
چې حقیقت وایمه څنگه به پرې گران نه یمه

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

خوشحالي نشته وطن کې چې هر خوا وگورو غم دی
بمونه انفجار کوي په ملک کې مو ماتم دی

ددې ځوان د جنازې نېټه چې کلي کې اعلان شوه
په اردو کې و سرتیری شهید کړی یې په بم دی

انفجار دی په هر ځای کې د پوښتنې یې څوک نشته
قیمت خو د افغان د وینې هر چا سره کم دی

دشمنان خو مې معلوم دي که خدای وسه چپرته راکړه
بدل به مې بیا اخلمه خوړلی مې قسم دی

مياخېل په خپل غزل کې حقیقت وايي ملگرو
هر څوک یې درناوی کوي کمال یې د قلم دی

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میاخیل

غزل

چې هرې خواته وگورم غمونو کې راگیر یم
بیا لمونځ وي رانه پاتې په خوبونو کې راگیر یم

ابادی ته مې د ملک خاینان نه پریردي هیڅ وخت کې
چې وگورمه شا او خوا بمونو کې راگیر یم

چې ملک ته مې زه وگورمه احساس په ځوان کې نشته
په زړه مې دغه داغ دی په دردونو کې راگیر یم

زړگی مې راته وایي چې خادم د خپل ملت شه
په وس کې مې څه نشته په زخمونو کې راگیر یم

میاخیل خو چېرې پاتې دی چې څنگه بدل واخلي
د زړه وینې مې جوش کوي سوچونو کې راگیر یم

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

د امريکا سره د سولې يو تړون مو کړی
دا اوسنی خبره نه ده په پرون مو کړی

مشرانو فکر کاوه دې کې به وي خبر زمونږه
چې عقل يې سر ته راغی پوه شول چې جنون مو کړی

ددې ملت هر يو خاين مونږ ته معلوم دی ربه
ځکه خبر يو سياسي غونډو کې گډون مو کړی

چې په دولت کې د شخصي گټو خبرې وکړي
بيا غلي ناست نه يو په وړاندې يې پاڅون مو کړی

مياخېله وگوره خادم د ملت څه ويلی
تل يو سرلوړي احترام د خپل قانون مو کړی

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میا خېل

غزل

مینځه او محبت د افغان ورونو غواړم
رحم او گذشت د سختو زړونو غواړم

د خپل وطن په هر یو بوتی باندې رحم وکړی
زه د الله نه ابادي په فریادونو غواړم

زه غواړم ملک کې مې امنیت او سوله راشي مدام
زه د افغان خوښي لیدل په راوجونو غواړم

چې وخت مې راغی روغ دې نه پرېږدم دشمنه لا خو
بیابانه بدل د شهیدانو د سرونو غواړم

د میا خېل ویني درته جوش کوي او داسې وایي
اوس به خپل حق درنه همداسې په شعرونو غواړم

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میاخیل

غزل

رازه چې سوله وکړو فایده نشته ده په جنگ کې
تعلیم ته ځان تیار کړو مزه نشته ده په بنگ کې

تعلیم ته چې دې مخ کړه بیا به علم درته وایي
زما درسره لوز دی تر آخره دې یم څنگ کې

چې بڼابسته غوندې مقام ته د تعلیم په زور حاصل کړې
بیا ښکاري ته هر چاته د میرویس نیکه په رنګ کې

د غازي امان په دور کې خلک لاپړل په بورسو کې
پراته و بې تعلیمه خو یو دم راغلل په ننگ کې

میاخیل یې په ارزښت باندې پوه شوی و له وخته
نو ځکه یې صفت وکړو صنفیانو ته په زنگ کې

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

افغانه ورشه وران حالات د خپل ورور وگوره
په خپل وطن کې زخمي زړونه د هر مور وگوره

دلته حزبونه دي جوړ شوي خپلې گټې گوري
لږ ځان خبر که دغه فرق د سپين او تور وگوره

الله ويلي چې دوزخ ته به دوي ولېږمه
ځان دې نور سم که ای ظالمه درب زور وگوره

د دغې اور نه به اويا ځلې دا گرم وي تل
که دوزخي شې بيا به پوه شې هغه اور وگوره

مياخېل ته غوږ شه نيك عمله شه جنت حاصل که
که بد عمله وي بد حال دې بيا په گور وگوره

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میا خېل

غزل

په خپل هیواد د تا د بم نور آزمایښ نه منم
چې تا یې تل کړی کومک دغه داعش نه منم

که مور او پلار هم راته ووايي چې وران که وطن
اصلي پښتون یم دا بې ځایه خواهش نه منم

ته اوس لا څوک یې چې په ما باندې امرونه کوي
ملک نه مې وزه نور د تا دا فرمایش نه منم

زما وطن دې اشغال کړی د کومک په بهانه
نور زه د دروغو او د چل دا نمایش نه منم

میا خېل نن غږ کوي په خپلو هیوادوالو باندې
په خپل وطن د هلکانو آرایش نه منم

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میا خېل

غزل

خان به راوینن کړو په خپل مټو به بلا وتړو
جنگ به نور بس کړو زندگي به په ښکلا وتړو

ژوندون به وکړو خوشحالی او په یووالي سره
چې په وطن د تورتمو هره کلا وتړو

وطن ته کار وکړو او سیال یې کړو د نورو سره
په دغه کار به د مظلوم د خولې ژړا وتړو

د خپل وطن د پرمختگ او آبادۍ لپاره
ټول به په گډه سره خپلې، خپلې ملا وتړو

چې نظام جوړ او نفاق ختم شولو ای میا خېله
په خپل هیواد کې به بیا مخه ددې غلا وتړو

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

زه هميشه د خپل د خوږ زړگي زخمو کې گير يم
چې کنډواله دي هنې لارو او کوڅو کې گير يم

په څلور خواوو کې پراته دي راته سخت دشمنان
پرمختگ نه شم کوی زه خو په اغزو کې گير يم

زما په ځوان کې احساس نشته دی گناه کوي تل
څنگه به وکړم عدالت په رشوتو کې گير يم

د جهاد نوم باندې اوس دلته قتل عام کوي دوي
دوي خپل هدف لري د بل چا په فتنو کې گير يم

مياخېل خو کړی شاعري چې خپل ولس بېدار کړي
هر چاته وايي چې له درده غزلو کې گير يم

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

هر خوا کې بم آلودې مورې تر بازاره نه ځم
زه خو ډارېږمه چې مړ نه شم تر ښاره نه ځم

په ښار کې زړه زما درزېږي د بمو د لاسه
له ډېرې وېرې مې زړگۍ وي بې قراره نه ځم

زه خو خبر يم چې آلودې بمونه ښار کې
همدې لپاره به هيڅ وخت په هغه لاره نه ځم

اوس يې جومات او هديرو کې هم بمونه ايښي
زه مې د نيا او د بابا قبر ته پلاره نه ځم

مياخېله واوره زما ژوند يې په پيسو خرڅ کړی
لېونی نه يم په خپله خو تر داره نه ځم

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

راته خاينه اوس د کوم عمل سزا راکوې
نه یمه پوی چې ته سزا د کوم گناه راکوې

زما ځوانان دې شهیدان کړل په بمونو باندې
مظلوم افغان یمه تر کله به جزا راکوې

ټوپک بیا راکړې چې زه جنگ ته بدله دې واخله
دا خو په دې مانا چې لاس کې مې بلا راکوې

زه نور د جنگ او د بمو نه ستړی شوی یمه
جنگ به نور ونکړم که لاس کې مې دنیا راکوې

مياخېل پوهیږي چې ته نلري د خیر ارادې
ځکه خوښي کې مې هر وختې ته ژړا راکوې

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میاخیل

غزل

یمه افغان د خوشحالو نه محروم پاتې یم
پلار مې شهید شو د مور غېږه کې ماشوم پاتې یم

ډېر یم بې وسه ځکه حق مې د چا نه شم غوښتی
د پیدا یست نه مې تر اوسه زه معصوم پاتې یم

هر څوک مې وژني د چا زړونه په ما درد نه کوي
زه خو هک پک ورته حیران لکه د بوم پاتې یم

د دومره سختو سره بیا هم نه منم استعمار
تاریخ مې ولوله هر چاته زه معلوم پاتې یم

د غریبۍ او نادارۍ په دې حالاتو کې هم
میاخیل سخي شو زه تر اوسه پورې شوم پاتې یم

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

د خپل ملت په خاطر رب ته مې ژړا کي وایم
چې سوله راشي دا خبره په هر دعا کي وایم

خوشحالي نشته په وطن د زړه نه ، نه خاندمه
زه له ډېر درده تل خبرې په خدا کي وایم

رحم دې ونکړو په ما ډېر دې کړم وران خاينه
د تا ظلم به کيسه هغې دنيا کي وایم

تېروم هر ډول سختي غلامي نه منمه
دغه خبره مې بچو ته هر بېگاه کي وایم

خپل وطنوالو ته هميش مياخېل ويلي داسې
ددي ملت په درد غزلې په ښکلا کي وایم

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میا خېل

غزل

ټوپک به کېدم نور به ځان ته یو بل یار لټوم
چې پکې خبر وي زمونږ نور به هغه لار لټوم

جنگ مې په خپله و جوړ کړی څه فایده یې وکړه
شوم پښمیان اوس سرگردان د امن ښار لټوم

په جنگ پیدا په جنگ کې لوی په جنگ کې زوړ شولمه
ډېر یم خفه ځان ته د خیر یو کاروبار لټوم

جنگ به نور ونکړم په ژوند کې نور تعلیم کومه
دا اراده لرم قلم په زور به کار لټوم

میا خېله پوه شوم چې په ژوند کې تباه کیږو مونږه
نور به په سوله کې د خوږ زړګي قرار لټوم

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

ژوند مې تيرېږي د وطن د ترقۍ په طمع
د ماشومتوبه يم زه د ابادۍ په طمع

دې خاينانو ته مې ويني د بدن کوي جوش
يمه ماشوم ځکه خو ناست يم د ځوانۍ په طمع

کوم تعليم چې زه حاصل کړمه بڼاېسته وظيفه
ارمان مې خاورې شي شهيد شم د چوکۍ په طمع

نور به تر کومه دا حالات وي په وطن کې زما
ځواني مې تيره شوه شوم زور د خوشالۍ په طمع

زه يې لرم داسې اميد د جوړېدو مياخېله
لکه فرهنگ چې ولو ناست د شيرنۍ په طمع

وطنه گران یې په مونږ.

شاهین شاه میاخیل

غزل

دغه وطن خو زما کور دی له دې کوره وزه
درته به یې وگرځوم اور له دغې اوره وزه

په دې وطن کې دې راتلو سره شرونه جوړ کړه
ما خو بللی نه یې راغللې په زوره وزه

ښه ورځ به ونه گورې ما نه زه هم یمه افغان
دغه خبره به همیش کوم تر گوره وزه

چې دې پروڼ په هغه یم کې زما ځوان شهید که
ډېر یې ظالم د هغې ښځه وه سر توره وزه

له ډېره درده میاخیل داسې وویل ستا په خلاف
جهاد ته ځم شاعري نه کومه نوره وزه

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میا خېل

غزل

په خپل وطن کې د مشرانو خیانتونه وینم
چې ول آباد اوس خو ویجاړ هغه ښارونه وینم

هیڅ وطنوال مې خوشحالي نه لري خپل وطن کې
حکله چې هرې خواته گورمه دردونه وینم

هنوی لا څه کوي چې ځان ته کله فکر وکړم
بیا مې بدن کې د خپل خوږ زړگي زخمونه وینم

داسې کار نه گورم چې راشي زما خوله کې خندا
په هرې ورځ د خوشحالی په ځای غمونه وینم

اوس مې وطن دی د بمونو یو غټ کور میا خېله
په هرې خوا د بې گناه خلکو مرگونه وینم

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میاخیل

غزل

وطنه ستا د جوړېدو خو زه ارمان لرمه
د آبادی لپاره ښه ښایسته ځوانان لرمه

مونږه خاپوړې کړي تا کې ته خو مور یې زموږ
له برکته دې یو نوم زه د افغان لرمه

لکه د هر چا په شان ته په مونږه حق لرې ډېر
خیانت به ونکړم له تا سره ایمان لرمه

د تا حقوقو باندې پوه یمه له وختې نه زه
پاک مسلمان یمه په کور کې مې قرآن لرمه

مونږ خو نړۍ سره په هر څه کې یو سیال میاخیله
آن چې په غرونو کې مې لعل د بدخشان لرمه

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

خوږېږم د تعليم پر ځای وطن کې مې نن جنگ دی
هر ځای ته چې اوس گورم د شهيد په وينو رنگ دی

غريب و که مالداره دې حالاتو کې تباه شو
د جنگ د لاسه هر ځای کې اوس خان زما ملنگ دی

بمونه په هر خوا کې انفجار کوي څه وکړم
فقط چې شهادت د دوي د پلار په ماقلنگ دی

چې ملک ته سوله راشي او بيا خلاص شم له دې حاله
په کار راته ميرويس او احمدخان غوندي يو ننگ دی

ملا چې د جهاد راته تبليغ کوو مياخېله
خپل رب يې دی هېر کړی اخته شوی اوس په بنگ دی

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

زه خود کفر خلاف ځان نه القاعده جوړوم
همدې کفارو ته وطن کې خطره جوړوم

ملک ته مې راغلي د کومک په بېلابېلو نومو
ځان دې اوس ټينگ که زه خو تا ته دسيسه جوړوم

ظاهر کې دوست خو په باطن کې غټ دشمن يې زموږ
په خپله خاوره کې به تا ته هديره جوړوم

ته خو کوشش کوي چې ومې ويشي خو تقسيمه
د تا د کار په خلاف تل لويه جرگه جوړوم

مياخېله ليکې د ملت په درد کې تل غزلي
که دې وي خوښه له شعرو دې کتابچه جوړوم

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

ټوپک را اخلو د تعلیم سره بېلتون کوو مونږ
د بې عقلۍ او ناپوهۍ سره ژوندون کوو مونږ

په دې خو پوی نه یو چې علم د ملت رڼا ده
په بدبختۍ او ځان ځانۍ کې اوس وېشون کوو مونږ

اردو طالب ولي طالب زما اردو وولي
دغه کارونه د پرديو په لمسون کوو مونږ

که د ټوپک پر ځای قلم ته مونږ ارزښت ورکړو ډېر
بيا به په کلي کې آرام سره سکون کوو مونږ

مياخېل ټينگار کوي چې علم ضروري دی ډېر زيات
همدې لپاره د قلم سره تړون کوو مونږ

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میا خېل

غزل

چې ملک مې وکړي ترقي داسې احساس ووينم
کاش دا خبره د هر ځوان په خوي خواص ووينم

چې په ظاهر کې ابادي او په باطن کې مرداري خوښوي
ستا د دوکو او د خیانت به بیا پراس ووينم

کار به شروع کړي په معدن کې د خدمت په نامه
بیا به د خرڅ لپاره لاس کې یې الماس ووينم

ته غټ ځاین یې خادم نه یې د ملت مجرمه
زړه به مې یخ شي چې د جرم دې قصاص ووينم

ای بې غیرته ستا په حق کې میا خېل داسې وایي
ډېر به شم خوښ چې نوک ویستل دې په پلاس ووينم

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میاخیل

غزل

زه د پخوا په شان مزه په مازیگر نه وینم
د کلي نجوني چې ورتلې هغه گودر نه وینم

چې پښتنو یو بل ته لرې نه سلام کولو
اوس هغه مینه او محبت په لر او بر نه وینم

دلته خو سوله نشته بم په هرې خوا آلوزي
حکه خوانان مې په باغو کې په چکر نه وینم

که خدای دعا زموږ قبوله کړه او سوله راغله
بیا به یم هر خای ته روان حکه خطر نه وینم

میاخیل خو وایي چې کافر هم د انسان خپرخواه وي
د تل لپاره ورته هیڅ په بد نظر نه وینم

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میاخیل

غزل

ای افغان وروره په خپل منځ کې دښمني مه کوه
د احمدشاه بابا لمسیه ناپوهي مه کوه

زمونږ وطن کې خو سر لوړي افغانان تېر شوي
ته دهغو په څېر شه وروره خرابي مه کوه

نړۍ ته وښايه چې ته هم له هغو کم نه یې
ملک ته صادق اوسه سر تېټې زندگي مه کوه

که کوم ریس یې ته نو حق بیا تل حقدار ته ورکه
که دا غریب وي یا مالدار بې انصافي مه کوه

میاخیل وینا کوي په شعر کې مسلمان ملت ته
که ته جنت غواړې ای ځوانه بې دیني مه کوه

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میا خېل

غزل

سخته زغملی شمه دومره نازدانه نه یمه
خان درنه گټمه تاریخ کې افسانه نه یمه

له ماشومتوبه د جهاد په لوري ووتلم
زه خو ویده کله د مور په زنگانه نه یمه

د ازادی لپاره مونږه شهیدان ورکړي
کم عقله پوه شه چې شوقي د مېخانه نه یمه

په دې نړۍ د شجاعت زمونږ پوښتنه وکړی
تاریخ مې وایي زه د دروغو خزانه نه یمه

میا خېل تل ویاړي په جهاد باندې او داسې وایي
همدغه بس دی چې ذلیل په ژوندانه نه یمه

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

دې خاينانو ته كينه د زړه په تا ساتمه
اوس خو زور نه لرم زړگي مې ورته غل ساتمه

چې برابر شو كله زور مې بيا يې نه پرېږدمه
په مقابل كې يې ودرېږم خپل ځنگل ساتمه

كه په لانه شو د خبرې د اثبات لپاره
په حافظه كې مې هميش ورته متل ساتمه

د خاينانو ملگرتيا راته ارزښت نه لري
نو ځكه ځان مې د ښو خلكو سره مل ساتمه

مياخېل رښتيا ليكي شعرو كې او تل داسې وايي
زه خو صادق يم له دروغو خپل غزل ساتمه

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میاخیل

غزل

خوند کوي چې کلي کې مې غم نه وي
خوښ به شمه ښار کې مې چې به نه وي

ناست به وي دوستان زما په خوا کې تل
ډېر به شم خوشحاله چې ماتم نه وي

څوک چې د خبر فکر لري دې ملک ته
دی دې بیا زمونږ له سره کم نه وي

خېر دی که خبرو کې غلط شومه
کله، کله فکر د چا سم نه وي

ډېر ورباندې وځورېږم زه میاخیل
چرته چې بیا قدر د قلم نه وي

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

ټوپک لرمه په شاجور کې يې مرمی نه لرم
چې درد مې ښه کړي په وطن اصلي گولی نه لرم

زه خو محتاجه يم هر چاته ددې له وجې
يمه سپين ږيری زه خو وس د مزدورۍ نه لرم

چې څوک مې قدر او عزت نه کوي خپل وطن کې
دا يې علت دی چې غريب يمه مانی نه لرم

زما بچي دي وږي تږي په وطن کې ربه
نور په مونږ رحم وکړه وسه د زارۍ نه لرم

مياخېله وگوره خیانت کوي زموږ رهبران
ځکه خوشحال يم چې دولت کې کوم چوکۍ نه لرم

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میاخیل

غزل

هغه سپری د کور سامان اوس په بازار خرڅوي
خو په اصلیت کې خپل ایمان دا په کفار خرڅوي

نیت یې دی کړی چې وطن پریرېدې خارج ته لاړ شي
د دغه تگ لپاره ځمکه د خپل پلار خرڅوي

که ددې ځمکې په پیسو باندې یې تگ ونشو
دا بهې غېرت به د مېرمن د غاړې هار خرڅوي

بیا همیشه یې د وطن په بیلټون زړه ځورېږي
دوي خو په خپله د خپل خوږ زړگي قرار خرڅوي

میاخیل مین په خپل وطن دی او بیا داسې وایي
هلته خو نجونې په ځوانانو خپل سینگار خرڅوي

وطنه گران يې په مونږ.

شاهين شاه مياخېل

غزل

خوشاله تلی و اوس بېرته په خفگان راغلی
هغه چې دین نه و منکر اوس په آذان راغلی

په خپلو کړو، شو پشېمان توبه يې رب ته وکړه
د پلار يې نه منله اوس ورته ارمان راغلی

ټوپک يې کېښودو په ځمکه راغی سوله يې وکړه
په قدر يې پوه شو ځکه کلي ته دا ځوان راغلی

د دغه ځوان نه عبرت واخلي او قانون ومني
تاسو د لاسه مې وطن کې دا خزان راغلی

مياخېل يې قدر په ډېر مينه هميشه کړی دی
چې يې حجرې ته کوم غريب او که کوم خان راغلی

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

لږ ځان را وينس کړه د وطن خراب حالات وگوره
ماديّات مهم نه دي د ژوند لږ معنويّات وگوره

ډېر زيات بې عقله يې له هيڅ شي نه خبر نه يې ته
ځان دې کړه پوي د ملنگ جان هغه کليات وگوره

لس گون به نه لرې د ورځې به د سلو ډېر خورې
ځان دې کنټرول که دا بې ځايه خرابات وگوره

په هر نیک کار کې دې دعا د مور او پلار نه واخله
بيادې په کار کې د دعا دا برکات وگوره

مياخېل خو ليکي حقيقت په خپل شعرونو کې تل
که باور نه کوي نو ورشه غزليات وگوره

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میا خېل

غزل

اوس که ورځې هغه ډالر په موسسو کې نشته
صادق سپی خود دولت په ادارو کې نشته

مالدار نازیږي چې ډالر او فرونر لرمه
خلک پوه شوي دي چې قدر په پیسو کې نشته

د انقلاب خراب حالات خو مو ماغزه خراب کړه
دا یې علت دی ښه خبره مو ذهنو کې نشته

که بد اخلاقه یې قرآن سره دې ځان اشنا کړه
ښایسته خبرې خود مینې کتابو کې نشته

اوس شاعران هم درباریان دي د هر چا صفت کړي
میا خېل بیا وایي چاپلوسي مې غزلو کې نشته

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

دولت مې اسلامي دی په دې کې خوشک نشته
هر ځوان مې خطري دی په دې کې خوشک نشته

دنیا هم راته گوري خو څه کولای نه شي
دا کار د پنجابي دی په دې کې خوشک نشته

هر څوک په کې خبرې کړي د خپل فايدي لپاره
دا خوي د مسلي دی په دې کې خوشک نشته

اسلام ته که وگورو مونږ ټول يو سره وروڼه
پلان خو د غربي دی په دې کې خوشک نشته

مياخېل باندي يې بوي هم لکه عطر غوندي لگي
دا دود د سپلني دی په دې کې خوشک نشته

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

د ښه او بد توپير کولی شم شعور لرمه
دودۍ په کور کې پخوم ځکه تنور لرمه

خان تيار خور وي د هر کار نه ځان بې غمه گڼي
په مال نازيږي داسې وايي چې مزدور لرمه

د تا حيا ده په ما گرانه زه بې شرمه نه يم
زه افغاني رسم او رواج دود او دستور لرمه

که يم بې وزله ته په سپکه راته مه کړه نظر
زه په ټولنه کې عزت لرم کلتور لرمه

مياخېل دنيا ته خپل غزل کې دا خبره کوي
د احمدخان او ميرويس خان غوندي باتور لرمه

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میاخیل

غزل

جانانه چې راحمه زه هر وخت ستا په کوڅه کې
جومات ته ننوزم خدای ته کېنم په توبه کې

چې د قبر عذاب یاد شي بیا پښې مې لرزه شي
خدای ته له ډېر وېرې بیا پرېوځم سجده کې

چې سخته پا ما راشي او د حل لاره یې نه وي
نفلونه بیا شروع کړم تنه زه په کوټه کې

چې ځان ته فکر وکړم وایم ډېر زه گنهار یم
په یاد مې شي بیا وکړم تهجد په نیمه شپه کې

میاخیل ته بخشش وکړه ستا د رحم دربار لوی دی
امتحان تربنه ته واخله په دې آخري وعده کې

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میاخیل

غزل

ځوانه آباد دې کړه خپل ښار لکه د روم غوندي
لاس دې نیولی دی تر زني لکه بوم غوندي

ته باید کار وکړې چې ملک دې ترقی ته مخ کړي
ته کرار ناست یې لکه خسر کره د زوم غوندي

ته باید ملک کې دې مثبتې کارنامې ولري
چې نوم دې وشي د میرویس نیکه د نوم غوندي

که کار ونکړې او د بل په اوږو بار شولې ته
داسې بیا ښکاري چې یې پروت کاسه کې موم غوندي

چې جیب دې ډک وي د پېسو نه او مصرف نه
وي

میاخیل بیا وایي دغه ځوان دی ډېر د شوم غوندي

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میاخیل

غزل

بې ځایه دې وخت مه تېروه ولوله کتاب
چې ولري الله سره ښایسته سوال او جواب

مرگ نیټه معلومه نه ده دین نه ځان خبر که
بیا هم وخت درنه تېر نه دی توبه وکړه له شراب

په مخ به دې نور وي چې ۵ وخته لمونځ وکړې
بې دینه مسلمان یې ځکه رنگ دې دی خراب

په قرآن خو عمل نه کوي خطا به شي دوزخ ته
نېک عمله شه جاهله ژوند تېريږي په شتاب

چې دین دې قایم کړی وي په حقه لار روان یې
میاخیل باندي تل گران یې بیا په شانتې د گلاب

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

قدر دې نشته په ټولنه شراپي يې ځکه
چې مور او پلار درته خپرا کړي آزاري يې ځکه

چې ښه خبرې هم په تا باندې تل بدې لگي
ملامت نه يې ماشومتوب نه ته چرسې يې ځکه

په کليوالو باندې ځکه ته ملنډې وهې
ځان ته غټ فکر کوې ته خو اوس ښاري يې ځکه

بد عمل مه کوه چې ښه درسره نه ښکاريږي
دا يې علت دی چې لمسی د ابدالي يې ځکه

مياخېل خو وخت تېروي تل د ښک عملو سره
زه خو وخت نه لرمه تاته ته ښکي يې ځکه

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

مالدار خوشحاله دی چې ښه فرېمانه مال لرمه
خلکو ته وايي چې غريب باندې تل خيال لرمه

زما غريب خپلو بچو لپاره غواړي خيرات
دا څنگه خيال دی زه له تانه دغه سوال لرمه

خومره بخیل يې په هيڅ چا دې زړگي درد نه کوي
یتیم خو وايي چې کومک وکړه اوبال لرمه

زکات خو فرض دی په دوي باندې دوي يې نه ورکوي
هر يو مالدار سره په دې باندې جنجال لرمه

مياخېل خو وايي غريبی کې دا یخني راغلله
که کمپل نه لرم نو درې گزه دستمال لرمه

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میاخیل

غزل

پرې نه شرمېږمه هر خای کې غریبي مې کړې
چې حلال وگټم هر چېرته مزدوري مې کړې

چې چېرته لاړ شمه د کار لپاره رب مې گوري
دروغ زه نه وایمه کار کې ښه خواري مې کړې

په غریبي کې هم سر تیتۍ نه یم هیڅ چاته زه
خپل او پردو سره هر کار کې ښه خواني مې کړې

چې کوم مشکل په ما راغلی د خپل رب دربار کې
سجده مې اېښې ده او ډېر عذر او زاري مې کړې

ددې کارونو تر څنګ یو خبره بله کوم
میاخیل ویلې خوندوره شاعري مې کړې

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

خپله يې گمراه نصيختونه ماته مه کوه
غلی شه چاپلوسه صفتونه ماته مه کوه

نه منم خبرې دې پوهېږم دروجن يې ته
نه ډارېږم تانه نور گواښونه ماته مه کوه

غلام خو دې څه نه یمه چې ومنم امرونه دې
نه درزم په خوله دې اوزونه ماته مه کوه

زه دې استعمال کړمه که گیر ته مې ته راغللې
ولم دې په سر بیا ډېر عذرونه ماته مه کوه

شکمن وم پرې مياخېل چې دا خاين ددې ملت دی
اوس خو باوري شوم سترگونه ماته مه کوه

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میاخیل

غزل

چې عمل کې دې اخلاص وي عبادت کې حسابېري
چې خبرې پسې شا کوي غیبت کې حسابېري

د غریب او مالدار شخړه کې چې حق فیصله وکړي
نیکي به الله درکړي عدالت کې حسابېري

چې ښه چا سره وکړي د الله رضا لپاره
چې مطلب دې پکې نه وي صداقت کې حسابېري

الله ته توبه وباسه چې نه ترېنه خلاصېري
یوه یوه گناه به دې قیامت کې حسابېري

میاخیل په ملگرتیا کې ډېر صادق دی ای ملگرو
که څوک ورسره چل کوي خیانت کې حسابېري

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میاخیل

غزل

په قدر به یې پوی شي ته خپله کله پلار شي
ارمان به د خدمت وکړې چې قبر ته گوزار شي

چې پلار ته دوکه ورکړې او پېسي ترېنه بیا واخلي
قمار ته به دې زړه کیږي روان به په بازار شي

د پلار حلال پېسي به دې حرام کار کې مصرف کړې
سگرت او چرس به ووهې بیا لږ شانتې خمار شي

حرام کار پسي گرځي خو افسوس به وکړې هلته
چې پلار دې شي وفات او بیا ته پاتې د قمار شي

میاخیل درته خبرا کوي لوچک او لنډغره
چې مړ شي زر تر زره د خدای قهر کې گرفتار شي

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میا خېل

غزل

یوه ورځ به ټول مړه کېږو دنیا نه کړي گذاره
دا راغلي د قرآن په څلورمه سپاره

چې رب زموږ قاضي دی په ورځې د قیامت کې
همدا د مسلمان ده بهترینه خاطره

ددې دنیا تپوس به په په هغې دنیا کې کیږي
رازه چې ښه اعمال وکړو زما ده مفکوره

په اسلام باندې عمل وکړو او ویې رسو بل ته
خدای به وځلوي مونږه بیا په شان د ستاره

په جنگ کې ګټه نشته ده او سوله خیر خواهي ده
راځه چې سوله وکړو د میا خېل ده مشوره

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

ای مسلمانہ زہ لہ تانہ یوہ غوښتنہ کوم
عمل دې نېک کړه دا د زړه درته بلنه کوم

الله خو وایي چې توبه وباسه بدو نه دې
زه مهربانه یم بنده ته مې بښنه کوم

ته یې غافل چې کله راغللې زما حضور ته
د ښه او بدو عملو دې بیا پوښتنه کوم

ورته به ورکړمه جنت چې نېک عمله وي څوک
بل چې خپل دین یې قایم کړی وي دا ژمنه کوم

دا آخرت په ورځ خو خپله ته قاضي یې ربه
میاخېل خو وایي په همدې درنه مننه کوم

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میا خېل

غزل

امتي د محمد یې گوره خومره بختور یې
د الله مهرباني ده آخرت کې معتبر یې

فیصله زموږ د رب ده څوک غریب څوک به مالدار وي
خفه نه شي مسلمانان د دین نزد کې برابر یې

په فساد کې ته اخته یې په رشوت هم نه مړېږي
د خیر کار وکړه نور بس دی د مظلوم ملت رهبر یې

امتحان کې ته راگیر یې قومندانان ځان دې سم که
په هر چا کوې ظلمونه د خدای قهر نه بې خبر یې

میا خېل درته نصیحت کوي چې رب درنه راځي که
یوه ورځ به ته مړ کیږي که هر خومره زورور یې

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

ای مسلمانہ خان اصلاح کہ شیطانی مہ کوہ
تنہا خان مہ گورہ ہر کار کی بدنیتی مہ کوہ

د منافق سږي عادت وي ہمیشہ لپاره
په وعده نہ وي ولاړ ته خو بي لوزي مہ کوہ

دا هم گناه ده چې ته وکړې په هر کار کې اسراف
دين مو اسانه دی په خان ډېره سختي مہ کوہ

که غواړې ولرې ټولنه کې په هر چا قدر
ته د مشرانو مخ کې نور بي ادبي مہ کوہ

مياخېل ته غوږ شه که ته غواړې چې ارامه اوسې
دين دې قايم که نور په ژوند کې غلطي مہ کوہ

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میا خېل

غزل

له خدای نه ډار لرمه زه په چا تهمت نه کوم
زه خو هر چاته مې کیسې د صداقت نه کوم

که نفس لرمه نو ویژدان ورسره خواکې لرم
همدې لپاره په ظالم هیڅ شفقت نه کوم

د خدای رضا لپاره هر وخت کې خبره کوم
د چاپلوسی لپاره هیڅ د چا صفت نه کوم

په دې هم پوه شې چې مې ژوند کې دا عادت لرمه
تل مې خبرې د خپل پوهې او حمکت نه کوم

غم دې میا خېل سره شریک که ځکه داسې وایي
د راز خبرو کې هیڅ کله خیانت نه کوم

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

د دنيا غمونه هېر کړي او آرام سړی ویده شي
او ځان ترینه بې غمه کړي مدام سړی ویده شي

بې خوبه به وي هر سړی تر نیمو شپو چې کيني
عصاب به يې آرام وي چې ماښام سړی ویده شي

گذاره کوټه کې نه کیږي د دوبي په موسم کې
ډېر خوند کوي چې اوږي کې په بام سړی ویده شي

خوږیږي به په زړه کې مجبوریت نه به يې زغمي
د مینې په کیسه کې چې ناکام سړی ویده شي

د مياخېل په شمول هر څوک ورته دعا کوي په لمونځ کې
چې قبر کې همېش په ننگ او نام سړی ویده شي

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میاخیل

غزل

بناېسته خبرې اورم روزمره زه په پوهنتون کې
چې وزگار شمه له کاره بیا خو ناست یم کتابتون کې

د علمه چې خبر شوم برکت د مطالعې و
دې خلکو خو چټي ویل فایده ده درملتون کې

د اسلام پینځه بنا خو ماشومتوب کې راته یاد و
نبودلي و استاد راته د وخته وړکتون کې

کوچنیوالي نه مې خوښ و د مشرانو مجلسونه
همېش به پکې ناست وم ښه عادت مې و ژوندون کې

همدغه مې خویونه و که ډېر معلومات غواړې
میاخیل کره بیا لاړ شه درته ناست دی مېلمستون کې

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میا خېل

غزل

لږم چیچلی یې لږ صبر شه اوس میا به راوړم
که د میا دم کې څه تاثیر نه و ملا به راوړم

رنگ دې خراب شو ورو په ورو د لږم ټک باندې
نغدي خو نه لرم علاج ته دې د غلا به راوړم

حقیقي غل نه یم حالاتو مجبور کړی یمه
که غلا کې گیر شومه په ځان باندې بلا به راوړم

که د خدای رحم وشو خلاص شومه له دې بلا نه
مور خو دې نه لري دنیا نه دې طلا به راوړم

میا خېله وگوره یو پلار خپل زوی ته څه نه کوي
که چېرته ښه شولې خیرات کې دې بیا غوا به راوړم

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میا خېل

غزل

نازونه مه کوه جانانه چې بیا نه به یمه
ماښام کې مه راځه وختي راځه ویده به یمه

چې کله راشې او زما سره دیدار وکړې ته
په هغه ورځ له نورو ورځو نه بیا ښه به یمه

چې راته راکړې ته وعدې د خپل راتلو دې کله
بیا خو حتمي په انتظار کې د کاته به یمه

راباندې مه کوه ظلمونه په ما ډېر خورېږي
ته خو خبر نه یې ای موري د چا زړه به یمه

راباندې وکړل ډېر کبرونه او نازونه میا خېل
ارمان به وکړي وخت به تېر وي بیا واده به یمه

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میا خېل

غزل

راته ډېر مه گوره ظالمې چې بدنامه به شي
که چا شک وکړو نو اعتبار کې دې بیا خامه به شي

کله ځان ته شو وصال کې به بیا وکړو دیدن
زړه دې لږ صبر که جانانه چې ناکامه به شي

که په وصال کې دې زړه تنگ شو او روانه شولې
نه دې پرېږدمه لږ به تم شي بیا روانه به شي

که مونږ قسمت چېرته یو ځای کړو او د رب رضا وه
د زړه ارمان به دې پوره شي او آرامه به شي

ته د میا خېل غمونو وخورلې خواره شولې
که په نصیب دې شو خوښی نه گل اندامه به شي

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

د غشو خيال کوم چې کله دې بنو ته گورم
راته راياد شي چې د تا لارو کوڅو ته گورم

زه يمه شيخ درته اظهار د مينې نه شم کوی
راته حيا راځي چې کله مې تسبو ته گورم

په تا مين يم د خانۍ دې پروا نه لرمه
په خداى باور وکړه که زه به دې پيسو ته گورم

په غريبۍ کې مې زړگى رانه ستا مينه غواړي
ځان ته حيرانه شم چې کله مې خيالو ته گورم

مياخېله فکر مې بدل شي چې کتاب دې لولم
درباندې وياړمه چې ستا دې غزلو ته گورم

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میا خېل

غزل

خو کاله وشول چې خبر دې له احواله نه يم
کډه دې لاره له دې کلي زه خوشحاله نه يم

زړه مې خورپرې هميشه د تا بيلتون کې ليا
تر اوسه خلاص د تا د مينې له جنجاله نه يم

له کومه وخته چې دې کور له دغې کلي تللی
په رب قسم په ځان مې پوه له هغې کاله نه يم

الله ته طمع لرم يو ځای به شو بيا کوم وخت کې
نا اميد شوی خو زه ستا له دې وصاله نه يم

له جدایې نه مې ډېر وخت تېر شوی ای میا خېله
اوس خو په مينه کې له هر چا سره سياله نه يم

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

چې ته لارلې جانانه ارمانونه مې شول خاورې
چې دې کبر په ما وکړ ټول خوبونه مې شول خاورې

د بيلتون پېښه دې داسې يوه غټه حادثه ده
چې زغملی مې هيڅ نه شو پلانونه مې شول خاورې

له کوم وخته چې ته شولې د بل چا د ژوند ملگری
په ځان پوه شومه ملگرو ديدنونه مې شول خاورې

عادت شولمه ياره جدایۍ سره دې نوره
نو ځکه په خپل وار سره غمونه مې شول خاورې

ملگرو ته مجلس کې نن مياخېل وويل داسې
د وخت په تېرېدو سره يادونه مې شول خاورې

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میا خېل

غزل

د تا لپاره خو د بر کلي گودر مې خوښ دی
چې دې کوم پکې دیدن ځکه سحر مې خوښ دی

چې ورته هر وختې روانې وي د کلي نجونې
په ټول ورځ کې لایلا وخت د مازیگر مې خوښ دی

د تا دیدن باندې زه اخلمه په من من په غوښې
که دې لېدو کې کوم خطر وي بیا خطر مې خوښ دی

چې مخامخ شو د دیدار په حال کې یاره زما
راته ته گوره ډېر په مینه ستا نظر مې خوښ دی

نه کوم مینه کې دوکه ورسره هیڅ میا خېله
په خدای بارو وکړه چې زړه نه مې دلبر مې خوښ دی

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میاخیل

غزل

مه کړه جفا زما د خوږ زړگي درمان یې ته خو
د خپل د مور او پلاره ما باندې ډېر گران یې ته خو

ولې دې قدر باندې نه پوهېږې ای ظالمې
زما د ژوند د خوشحالیو یو ارمان یې ته خو

زه خو ټول ژوند د تا په نوم تېروم ای محبوبې
زما په مینه چې ته کبر کړې نادان یې ته خو

را ته دې راکړل د دروغو ډېر لوزونه لیلیا
زه یمه پوه راسره ټک او برگ روان یې ته خو

میاخیل عاشق دی اوس د تا په حسن ځان خبر که
پروا یې نه لري چې زور یې او که ځوان یې ته خو

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

په ما خو ښه لگي جانانه دغه درې خبرې
چې راته وايې د واده او د کوژدې خبرې

زما به زړه تنگ نه شي هيڅکله د تا په خوا کې
که راته وکړې ته هميش ډېرې اوږدې خبرې

ډېرې وعدې دې راته راکړې په وصال کې ياره
نه مې هيرېږي په خپل ژوند د هغه شپې خبرې

چې غم دې زور وکړي په ما بيا زه دې خواته راځم
راته کوه بيا په نازو خوږې، خوږې خبرې

په هغه شپه يې په وصال مياخېل ته داسې وويل
چې څوک به ونکړي زما غونډې پستې خبرې

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میا خېل

غزل

ما پسې بد مه وایه خېر دی بهسودوال دې یمه
یو حای اوسېږو بیا اخر خو کلیوال دې یمه

چې ستا په مینه کې هر خومره په تهمت کې گیر شم
پروا یې نه لرم د زړه نه مینوال دې یمه
ستا په بېلتون کې خو خورېږم په هر وخت کې گراني
خدای ته امید لرم په طمع د وصال دې یمه
په غریبی کې چې ستا غم راباندې زور راولي
بیا کار مزه نه کوي حکه چې په خیال دې یمه
زه به دعا وکړم چې کور کې مې ښادي جوړه شي
زړه مې تنگ شوی وږی تری د جمال دې یمه

میا خېل خو وایي خدای دې ورسوه غټ مقام ته
ته به مشري وکړې او زه به مرستیال دې یمه

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

په تا مټين يم د حيانه خه ويلی نه شم
له رب دې غواړم جدايي دې زه منلی نه شم

زمونږه کلي کې لېدلو ته هم جرم وايي
همدا يې وجه ده چې سم درته کتلی نه شم

ريبار چې ولېږمه ويې شپې کور مخې نه
بيا د ژړا نه بې غېر نور خه زه کولی نه شم

رب ته تل سوال کوم چې راکړي خوشحالي په ژوند کې
په تا خورېږمه غمونه دې ليدلی نه شم

مياخېل خو وايي په ژوندون کې که زما نه شولې
غم به دې دروند وي په اوږو يې بيا وړلی نه شم

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

په زړه دې وويشتم د حسن دې سودا کومه
په يو ساعت کې اوس شپېته وارې ژړا کومه

زما په زړه کې دې خپل ځان له تاج محل جوړ کړلو
بيا دې پرې کبر وکړ ځکه خو خبرا کومه

چې غم دې سپک شي د همدې لپاره هر وخت کې زه
د بيلتون بحث دې له هر چا سره جلا کومه

داسې ونه وايې چې يار مې په بيلتون خوشحال دی
زه خو خبرې له ډېر درد نه په خدا کومه

مياخېل خو وايي که رضا باندې زما نه شولې
بيا به په تا باندې جادو په کوم ملا کومه

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میاخیل

غزل

زه چې راغلی وم خپل کور کې دې ویده و کنه
زما مطلب ددې راتلونکې ستا کاته و کنه

په جدایی کې دې په هره لحظه وسوم یاره
په زړه مې درد خو دغه ستا د بېلتانه و کنه

ته خو به مسته گرځېدې د چا په غم کې نه وې
ته څه خبر وې ستا دا حسن مې په زړه و کنه

ستا د لېدو خو زه همیش وړی او تېری ومه
همدا علت زما د وزن کمېده و کنه

میاخیل تبا شو ستا په مینه کې غزلې لیکي
اصلي مجرم یې دغه ستا کاره بانه و کنه

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

په جدایی کې دې زما زړگی دردیږي کنه
په میتوب کې سترگې سترگو نه شرمیږي کنه

کلي کې ستا د حسن غټه اواز خپره ده
خان ته پل و نیسه مخ دې ډېر خلېږي کنه

مین دې زه یم په قسمت کې د بل چا شولې ته
ځکه له سترگو نه مې اوبسکې روانیږي کنه

د خدای رضا به وي دې کار کې زه به څه ووايم
کنه تېستومه دې خو نوم زموږ بدیږي کنه

مياخېل غیرت لري په مینه کې دې سر نه تېر دی
د کلي خلکو د پیغوره هم ډاریږي کنه

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میاخیل

غزل

زه خو درتلمه ارمانجن دې د دیدار ومه زه
نصیب مې بد و ومې نه لېدې بیمار ومه زه

په هغه ساعت کې چې تصویر دې زما خیال کې راغی
خلکو ته داسې ښکارېدم چې ډېر خمار ومه زه

تا خو به ماته تل ویل چې زه خو ستا یم په ژوند
ولې دې هېر کړه دا خبره د تا یار ومه زه

د تا د مینې غلامی هم ما قبوله کړله
که تا منله همېشه به له تا څار ومه زه

میاخیل ویل چې کله پوه شومه ټول غم دی مینه
له هغې وروسته به روان په خپله لار ومه زه

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میاخیل

غزل

که کله راغلمه له تاسره غرمه کومه
بیا ستا په خوښه یوه ښکلې زمزمه کومه

د تا خوښیږي چې چا کړی وي سینگار کې ځان ته
همدې لپاره خو په سترگو کې رانجه کومه

د تا دیدار به مې مطلب وي ستا کوڅې ته درځم
رقيب به وسوځوم انگر کې دې دمه کومه

خدایه زما یې کړې وصال پسې یې ډېر کړېږم
دغه دعا په تهجد کې هره شپه کومه

میاخیل خو وایي چې زړگی نور صبرولی نه شم
د حسن تړی دې یم تا پسې جرگه کومه

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میاخیل

غزل

کم عقله یاره خلکو مخ کې نور اواز مه کوه
په نیمه پوه شه ای جانانه په ما ناز مه کوه

غږ دې ډېر خوږ لگي په ما باندې خبره واوړه
چې راته وایې ته ټپه ورسره ساز مه کوه

چې څوک خبر نه شي زما او ستا په مینه باندې
دغه خبره د هر چا سره په راز مه کوه

زه خو راغلی وم کور مخ کې دې رقیب ولاړ و
ملامت نه یم نور کتل په بد انداز مه کوه

میاخیل یې نه لري پروا رقیب به هر څه وایي
ته مه ډارېږه نور پروا د هر غماز مه کوه

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میاخیل

غزل

د صاحب شاه صابر د غزل پرلیکه

((بې کوره شي چې څوک په بې درکو پسې گرځي
دراڼه خلک سپکيزي چې په سپکو پسې گرځي))

دا څنگه زمانه شوه يا بدبخته شولو مونږه
دا خلک اوس د خلکو په خبرو پسې گرځي

ماشوم چې مې حلمی شي بيا کوي دا دوه کارونه
يا گرځوي ټوپک او يا د ښکلو پسې گرځي

خو گټه مو قلم کې دی عبث دي دا کارونه
که ځوان کې مې احساس وي په لیکلو پسې گرځي

مزه خو هر څه نلري تعلیم وکړئ ځوانانو
میاخیل یې خوند لیدلی اوس غزلو پسې گرځي

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

نظم

خدایه دا څنگه زمانه شوه اوس خو نور راغلي
ورته حېران یم په رضا او که په زور راغلي

ددې رضا او ددې زور خبر معلومه نده
که پوی د زور شوم نو د ټینګې مې بیا توره نده
زما تاریخ د عاجزی اجازه نه راکوي
زما وجدان د غلامۍ اجازه نه راکوي
زما په خاوره کې چنګیز که سکندر او که برایدن راغلی
په دې هم پوه شئ چې یې دلته ځنګدن راغلی
د انګریزانو مقابل کې مو جګړه ګټلې
د میوند جنګ راته ملالې په تپه ګټلې
مونږ خو نران یو زموږ بځو هم جهاد کړی دی
ددې نړۍ ټول تاریخونو یې هم یاد کړی دی

نو بیا مو څنگه دا جرات وکړو چې راغلی دلته؟
په نورو پوه نه یم تابوت اوس ځان ته واخلي دلته

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

مونږ د دښمن په مقابل کې نظر نه ټيټوو
يا به غازي يا به شهيد شو خو سر نه ټيټوو

د احمد خان د پاني پت جگړه موياده نده؟
د هغې ننگ او د غيرت کيسه موياده نده؟
د امان خان د پاڅونو نه هيڅ خبر نه وې ته؟
دا انگرېزانو د ماتېدو نه هيڅ خبر نه وې ته؟
د شوروي اتحاد ماته د چانه هيريږي
دا ديوالي لويه ناسته د چانه هيريږي
د مجاهد په برکت دوی تار و مار شول دلته
څه يې ژوندي څه يې زخمي څه يې مردار شول دلته
زما دې خاورې ته چې سترگې پټې کړي دي چا
يم باروي هغې ته حتمن بښېږي کړي دي چا

دلته چې هر دښمن راغلی هغې سر خوړلی
شرمنده تللی په سينه يې تل خنجر خوړلی

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

د ماشومتوبه د جهاد په لوري وتی يم
جهاد مې کړی تر هغې چې شهيد شوی يم

داسې ښکاري چې تاريخ نه مې خبر نه وې ته!
يا هم وطن کې مې خبر د خپل خطر نه وې ته
نوزه به تاته پخپل ملک کې هديره جوړوم
د تاله وینو هره لاره کې چينه جوړوم
د کومکو په بيلابيلو نومو راغلي دلته
ډېر يم حېران فقط زما په زارو راغلي دلته
زمونږ هېواد ته، دې راتگ نه به خبر ونه گورې
راتگ خو پرېږده بيرته تگ نه به خبر ونه گورې
دلته به خاورو سره خاورې شې زما دښمنه
دروغ يې مه گڼه زه وایمه رښتيا دښمنه

زما وطن پخپله غېږه کې بچيان روزلي
تاريخ گواه دی همېشه يې باتوران روزلي

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

د احمد خان او ميرويس خان دلاوري راياد ده
ماته د هر يو نيكه بيل بيل سرداري راياد ده

ماله هغوی د ازادی همدغه لار زده کړی
د خپل تاريخ نه مې همدغه يو غټ کار زده کړی
د آزادی لپاره تل بايد زه وجنگېږم
دا مو ميراث دی د نیکونو چې ښه وجنگېږم
تر څو شهيد يا هم غازي شم د وطن په خاطر
پروا هيڅ نه کړي که زخمي شم د وطن په خاطر
خو ته به هم دلته د وروس غوندې به ماته وخوړې
د پاکستان هر يو جاسوس غوندې به ماته وخوړې
چې دلته راغلې د اکبر د کارنامې نه ته هيڅ نه وې خبر؟
دافغانستان د تېرې شوې زمانې نه ته هيڅ نه وې خبر؟

بخارا تاشکند او تر ډهلي مو پاچاهي کړې ده
مونږ د نړۍ په ډېرو سيمو باداري کړې ده

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میا خېل

د راتلو مخکې ، دې تاریخ نه به دې ځان خبروو
د افغانستان د هر یو سیخ نه به دې ځان خبروو

مونږه خو ستا په خلاف هم ناست یو جهاد لپاره
ځان قربانی ته مونږ چمتو یو د هېواد لپاره
په رضا په پوه شه نور نو وځه دې زما وطن نه
جنگ راته مه جوړوه ما اخله ښکلا وطن نه
دا د میا خېل درته آخر خبرداری و یاره
چې وو روان ورسره مل د جنگ پیری و یاره
ما خپله غاړه په تا خلاصه کړه گیله ونکړې
بیا یې هیڅ نه مني ، د سولې هیڅ جرگه ونکړې
بیا به د جنگ په زور له تا سره ډغره وهي
سوله به نه کوي ټول قام به دې له سره وهي

مونږ افغانان یو په جنګونو کې نومونه لرو
هم د نړۍ په تاریخونو کې نومونه لرو

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library